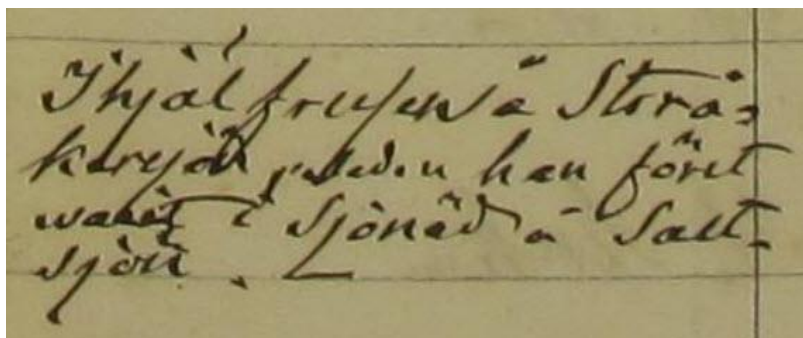

Per Ersson Erikssons dödsorsak

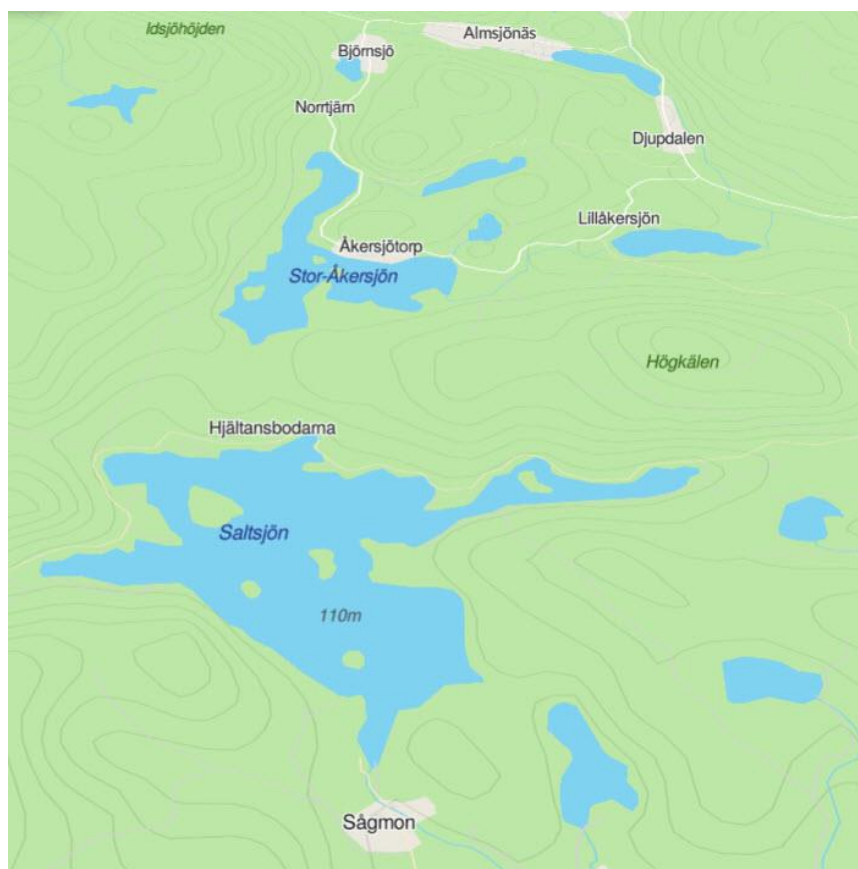
Per som i sina sista år levde i Almsjö, Ullånger avled 11/11 1871. I dödsboken finns följande kommentar:

I klartext står det följande:

”Ihjälfrusen å Storåkersjön sedan han först varit i sjönöd å Saltsjön”.

Detta ledde till felaktiga slutsatser för mig som bott i Stockholmsområdet sedan 60-talet. Där är Saltsjön identiskt med Östersjön eller havet. Efter att jag sökt rätt på Storåker-sjön på kartan och sett att den ligger endast några kilometer från Pers hem fick jag en annan inblick. Ytterligare någon kilometer bort låg en insjö med namnet Saltsjön.

Det var naturligtvis här han varit i sjönöd. Hans dödsdatum är 11 november, en tid när insjöarna normalt har is och det även landskapet är snötäckt. Detta skapar ett antal frågetecken.

Hur var vädret vid detta datum 1871. Låg det is på sjön så utesluter det en olycka från båt. Om så var fallet avsåg ett isfiske. När man går igenom isen känns för mig lite fel att kalla för "Sjönöd". Om vädret däremot varit så varmt att det inte varit is eller tunt istäcke och en båt använts, ja då passar begreppen "sjönöd" bättre in.

En annan påverkande faktor är hur dödsdatumet 11 november fastställdes. Var det datumet när familjen saknade honom, det bör vara en endagarsresa han var på. Avser datumet när kroppen återfanns råder större osäkerhet. Hans begravdes den 3 december vilket är en relativt lång tid efter dödsdatumet vilket kan vara ett tecken på att dödsdatumet avser när han saknades och ej när han återfanns.

Hur det nu än gick till så måste det antas att han blev mer eller mindre blöt och utsatt för novembervädret när han påbörjade sin färd hemåt. Närmaste vägen är via Stor-Åkersjön. Om det inte var is som gjorde att han kunde gå över på smalaste stället så var det enklast att runda sjön på den östliga sidan. Här någonstans slutade Per sitt liv. Död troligen av både nedkylning och utmattning.

Ett tragiskt slut på ett delvis tragiskt livsöde med en konkurs där han fick lämna familjens hemman och egendomar och flytta in i ett litet torp med sin fru och tio barn. Men även början på en mycket tuff tillvaro för hans överlevande hustru och barn. Bland dom barnen fanns min mormors far Erik som levde hemma när fadern dog och som flyttade från hemmet ett år efteråt.